

gøre det paa den Maade, som anbefales i denne Skrivelse, hvor man siger, at det nemmeste vilde være at tage 50 pCt. af Toldsatzen nu og lade Resten falde om 5 Aar. Det vilde unægtelig være nemt! Men hvem skal binde Bjælderne paa Katten — hed det ikke saadan i gamle Dage? hvem anviser Vej og Midler til at faa en saadan Toldlov vedtaget? Er der nogen af de ærede Medlemmer, der sad i Toldudvalget i Fjor, der har nogen som helst Tro til, at vi i Øjeblikket kan nedsætte Toldsatserne med 50 pCt. og samtidig kan vedtage, at de resterende 50 pCt. skal falde væk om 5 Aar? Jeg anser det for fuldstændig haabøst at arbejde paa, at det skulde lade sig gøre i Øjeblikket. Ja, selv om vi sætter 50 Aar i Stedet for 5 Aar, tror jeg, det er umuligt.

Formanden: Det er ikke min Mening at ville standse det ærede Medlem, men jeg vil dog henstille, da det ærede Medlem vil være vidende om, at Forslag til en Toldlov vil blive forelagt, om han ikke mener, at disse indgaaende Udtalelser om Toldloven kunde vente til den Tid, for at vi om muligt kunde faa Talerlisten udtømt i Eftermiddag.

N. P. Jensen: Jeg skal ikke fordybe mig mere i dette Emne, men jeg skal indrømme, at Skellet maaske er vanskeligt at drage.

Formanden: Det ligger heller ikke i mine Udtalelser, at det, det ærede Medlem her omtaler, ikke skulde høre hjemme under Finanslovdebatten.

N. P. Jensen: Jeg er maaske kommet dybere ind paa dette Punkt, end jeg egentlig havde tænkt mig, men jeg fandt det nødvendigt til Forstaaelse af min Stilling i Øjeblikket. Jeg udtalte i Fjor og kunde for saa vidt gøre det igen i Aar — men ikke med samme Virkning, fordi Forholdene er vanskelige, som jeg sagde før —, at jeg kunde meget godt tænke mig, at der paa enkelte Punkter blev rakt en hjælpende Haand frem ogsaa paa Toldloven. Men maa jeg dertil føje, at en hvilken som helst Art af Kriseforanstillinger — de være sig paa den ene eller den anden Maade — maa efter min Formening ifølge deres Natur være ganske kortvarige, saa man til en hvilken som helst Tid har Haand i Hanke med dem. Det er noget, som er overholdt ved den nu gennemførte Importreguleringslov. Det er nemlig overholdt derved, at denne gælder for kort Tid og for faa Indu-

strier, og under den Form lader det sig vel gøre — jeg skal senere vende tilbage dertil — at yde noget.

I forrige Rigsdagssamling, da det viste sig, at Toldlovforslaget ikke vilde blive gennemført, og da man fandt, at de Kriseforanstillinger, der var truffet i Form af de omtalte 8 Punkter, ikke var nok, var der, vistnok i Februar eller Marts, et nyt Forslag fremme, som aldrig kom rigtig offentlig frem. Jeg røber ikke Udvalgshemmeligheder, for det har været behandlet her i Salen — det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen rørte ved dette Punkt i Gaar, men huskede formentlig ikke, at det har været omtalt her i Salen tidligere; det ærede Medlem sagde nemlig, at det var blevet omtalt i Blade, at der havde været Forsøg paa at give direkte Tilskud. Jeg maa gøre opmærksom paa, at det findes omtalt i en Ordveksel under Tobakslovens sidste Behandling i Tinget i Foraaret, en Ordveksel, fremkaldt ved, at de ærede Medlemmer Hr. Rode og Hr. H. O. Hansen i en Henvendelse til mig suprgte om, hvad der var sket i saa Henseende, da man paa en eller anden Maade vidste, at jeg havde lidt Kendskab dertil. Det er fuldstændig rigtigt, at under Forhandlingerne da var der Tale om at yde direkte Tilskud. Det blev ikke til noget, jeg har aldrig fra den tidligere Handelsminister faaet Rede paa, hvorfor Forslaget faldt bort, men jeg maa antage, at det faldt bort paa Grund af manglende Tilslutning fra forskellig Side.

Da saa de egentlige Kriseforanstillinger fremdeles ikke tilfredsstillede, og da hverken Toldlovforslaget eller Forslaget om direkte Tilskud, som jeg lige har nævnt, kunde blive gennemført, kom der sidst paa forrige ordinære Rigsdagssamling den bekendte Importreguleringslov med Hensyn til to Industriers Produktion. Denne Ordning har man, ifølge min Formening, ikke omgaaedes tilstrækkelig fordomsfrit her. Jeg vil begynde med at gøre en Indrømmelse, som jeg synes, man ikke har behov at skamme sig over. Den bestaar deri, at jeg indrømmer, at et System af den Art, Talen er om her, var paa det Tidspunkt, Forslaget derom kom frem, fuldstændig ukendt for mig. Jeg ved nu, at der fandtes et svejtsisk System, der er praktiseret under en noget anden Form end vort System. Men jeg indrømmer, at der var for mig noget nyt deri, og hvor mange i dette Ting der før har kendt disse Systemer, lader jeg staa hen; jeg tvivler om, at der er ret mange. Saa kom dette frem, som ifølge min Mening frembyder en Hovedforskel fra det, som